

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Myszka (przewodniczący)

SSN Jerzy Kwaśniewski

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa J. G.

przeciwko Przedszkolu Miejskiemu [...]

o wznowienie postępowania w sprawie Pa .../10,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 18 kwietnia 2011 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i

Ubezpieczeń Społecznych [...]

z dnia 29 grudnia 2010 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem z dnia 29 grudnia 2010 r. odrzucił zażalenie wniesione osobiście przez J. G. na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 1 grudnia 2010 r. odrzucające skargę powódki o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem tego Sądu z dnia 12 kwietnia 2010 r.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Okręgowy stwierdził, że orzekając w niniejszej sprawie działa jako sąd drugiej instancji, zaś dopuszczalność zażalenia na postanowienia sądu drugiej instancji regulowana jest treścią art. 394¹ k.p.c.,

który wskazuje katalog postanowień sądu drugiej instancji, podlegających zaskarżeniu do Sądu Najwyższego w drodze zażalenia. Zgodnie z treścią art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Niespełnienie wymogu obowiązkowego zastępstwa strony w postępowaniu przed Sądem Najwyższym stanowi zaś przesłankę do odrzucenia zażalenia.

Pełnomocnik powódki wniosła na powyższe postanowienie zażalenie. Postanowieniu zarzuciła naruszenie art. 394 k.p.c. przez nietrafne stanowisko, iż Sąd Okręgowy rozpoznawał niniejszą sprawę jako sąd drugiej instancji, wnosząc o uchylenie postanowienia w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 3 kwietnia 2007 r., III CZP 137/06 (OSNC 2007 nr 9, poz. 125), rozstrzygając wątpliwości co do znaczenia użytego w przepisie art. 405 k.p.c. sformułowania „sąd, który ostatnio orzekał co do istoty sprawy”, przyjął, że sąd drugiej instancji, który oddalił apelację, jest sądem orzekającym ostatnio co do istoty sprawy w rozumieniu art. 405 zdanie drugie k.p.c., właściwym do wznowienia postępowania na podstawach określonych w art. 403 k.p.c. Stąd też właściwym do rozpoznania skargi o wznowienie postępowania z przyczyn restytucyjnych wniesionej przez skarżącą był Sąd drugiej instancji – jako sąd orzekający co do istoty sprawy. W postępowaniu ze skargi o wznowienie postępowania nie ulega zmianie tok instancji; pozostaje on taki sam jak w postępowaniu zakończonym prawomocnym wyrokiem. Skarga o wznowienie postępowania nie jest powództwem o ukształtowanie prawa, gdyż nie rozpoczyna nowego postępowania, ale stanowi kontynuację procesu zakończonego prawomocnym wyrokiem, z zachowaniem statusu instancyjnego poszczególnych sądów biorących udział w tym postępowaniu. Sąd okręgowy rozpoznaje zatem skargę o wznowienie postępowania od wyroku oddalającego apelację jako sąd drugiej instancji. Postanowienie o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania kończące postępowanie w sprawie wydane przez sąd, który orzekał w sprawie

prawomocnie zakończonej w drugiej instancji, podlega więc zaskarżeniu zażaleniem do Sądu Najwyższego (394¹ § 2 k.p.c.), z zachowaniem wymagań wynikających z przepisu art. 87¹ § 1 k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 22 lipca 1999 r., I PKN 312/99, M. Prawn. 2000 nr 3; 13 sierpnia 2002 r., I PZ 62/02, OSNP 2004 nr 11, poz. 195; 20 czerwca 2008 r., IV CZ 36/08, LEX nr 637707; 8 września 2010 r., III PZ 6/10, niepublikowane). Niedochowanie tych wymogów uprawniało Sąd drugiej instancji do odrzucenia zażalenia w oparciu o odpowiednio stosowany (na mocy art. 398²¹ k.p.c.) art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na mocy art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁴ k.p.c. postanowił jak w sentencji.